

# Dziennik Urzędowy L 193

## Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

25 lipca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

## ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 872/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ..... 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 873/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1913/2006 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie ..... 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 874/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. ustalające ostateczną kwotę pomocy w odniesieniu do suszu paszowego na rok gospodarczy 2006/2007 ..... 5

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 ..... 6

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 876/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2245/2006 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych <sup>(1)</sup> 13

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 877/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2246/2002 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w następstwie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych ..... 16

## DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

★ Decyzja nr 878/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 2007 r. zmieniająca i przedłużająca okres obowiązywania decyzji nr 804/2004/WE ustanawiającej Wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (program Herkules II) ..... 18

(<sup>1</sup>) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

DECYZJE

**Komisja**

2007/522/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/802/WE w odniesieniu do wieprzowiny uzyskanej od świń szczepionych żywą antenuowaną szczepionką klasyczną w Rumunii (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3418) <sup>(1)</sup> .....** 23



<sup>(1)</sup> Tekst mający znaczenie dla EOG

## I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

## ROZPORZĄDZENIA

## ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 872/2007

z dnia 24 lipca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju  
Obszarów Wiejskich

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

## ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 24 lipca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich <sup>(1)</sup>	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	TR	90,5
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	116,0
	ZZ	116,0
0709 90 70	TR	88,2
	ZZ	88,2
0805 50 10	AR	49,4
	UY	56,2
	ZA	66,5
	ZZ	57,4
0806 10 10	BR	161,0
	EG	150,8
	MA	189,3
	TR	180,5
	ZZ	170,4
0808 10 80	AR	90,7
	BR	95,8
	CA	101,7
	CL	91,9
	CN	76,5
	NZ	99,5
	US	105,0
	UY	36,3
	ZA	100,0
	ZZ	86,6
	0808 20 50	AR
CL		80,8
NZ		119,1
TR		140,9
ZA		112,4
ZZ		108,3
0809 10 00	TR	169,5
	ZZ	169,5
0809 20 95	CA	324,1
	TR	282,6
	US	286,5
	ZZ	297,7
0809 30 10, 0809 30 90	TR	157,0
	ZZ	157,0
0809 40 05	IL	73,6
	ZZ	73,6

<sup>(1)</sup> Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 873/2007****z dnia 24 lipca 2007 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1913/2006 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W art. 5 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006<sup>(2)</sup> wystąpił błąd redakcyjny dotyczący określenia terminu operacyjnego dla pomocy przyznawanej na dostarczanie niektórych przetworów mlecznych przewidzianej w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych<sup>(3)</sup>. Należy poprawić powyższy błąd redakcyjny, aby uniknąć mylnej interpretacji.

(2) Sformułowanie w art. 11 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1913/2006 wydaje się zbędne w stosunku do art. 6. W celu zapewnienia jasności wyrażenie „dla którego terminem operacyjnym kursu wymiany jest dzień 1 października”, należy skreślić z tego przepisu.

(3) Procedura ujednoczenia rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2825/93 z dnia 15 października 1993 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ustalania i przyznawania dostosowanych refundacji w odniesieniu do produktów zbożowych wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych<sup>(4)</sup> oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 562/2000 z dnia 15 marca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu

do skupu wołowiny<sup>(5)</sup> została zakończona przed przyjęciem i publikacją rozporządzenia (WE) nr 1913/2006. Rozporządzenie (EWG) nr 2825/93 oraz rozporządzenie (WE) nr 562/2000 zostały uchylone i zastąpione z dniem 30 listopada 2006 r. odpowiednio przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1670/2006 (wersja ujednoliczona)<sup>(6)</sup> i przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1669/2006 (wersja ujednoliczona)<sup>(7)</sup>. Odesłania do rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 oraz rozporządzenia (WE) nr 562/2000 są zatem nieaktualne i należy je sprostować rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.

(4) Zmiana i sprostowania określone w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane od tego samego dnia co zmienione rozporządzenie.

(5) Rozporządzenie (WE) nr 1913/2006 należy odpowiednio zmienić i sprostować.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami odnośnych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

W rozporządzeniu (WE) nr 1913/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W odniesieniu do pomocy przyznawanej na dostarczanie niektórych przetworów mlecznych uczniom, o której mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2707/2000, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień okresu, do którego odnosi się wniosek o pomoc, o którym mowa w art. 11 tego rozporządzenia.”;

2) w art. 11 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w odniesieniu do minimalnej ceny buraków, o której mowa w art. 6, średni kurs z ostatniego miesiąca ustalony przez Europejski Bank Centralny (EBC) przed terminem operacyjnym.”;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 37. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 704/2007 (Dz.U. L 161 z 22.6.2007, str. 31).

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.

<sup>(6)</sup> Dz.U. L 312 z 11.11.2006, str. 33.

<sup>(7)</sup> Dz.U. L 312 z 11.11.2006, str. 6.

3) artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

**Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1670/2006**

W art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

»2. Stawka refundacji oznacza stawkę obowiązującą w dniu objęcia zboża kontrolą. Jednakże w odniesieniu do ilości poddanych destylacji w każdym z okresów podatkowych, które następują po okresie objętym kontrolą, jest to stawka obowiązująca pierwszego dnia każdego okresu podatkowego przedmiotowego procesu destylacji.

Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do refundacji to termin, o którym mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (\*).

(\*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.« ”

4) artykuł 21 otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2007 r.

„Artykuł 21

**Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1669/2006**

Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1669/2006 otrzymuje brzmienie:

»Artykuł 16

**Kurs wymiany**

Terminy operacyjne dla kursu wymiany mające zastosowanie do kwot i cen, o których mowa w art. 11, oraz do zabezpieczeń, o których mowa w art. 9, są określone odpowiednio w art. 8 lit. a) i art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (\*).

(\*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.« ”

**Artykuł 2**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

W imieniu Komisji  
Mariann FISCHER BOEL  
Członek Komisji

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 874/2007****z dnia 24 lipca 2007 r.****ustalające ostateczną kwotę pomocy w odniesieniu do suszu paszowego na rok gospodarczy 2006/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 ustala kwoty pomocy dla zakładów przetwórczych w odniesieniu do suszu paszowego w ramach maksymalnych ilości gwarantowanych określonych w art. 5 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.
- (2) Zgodnie z art. 33 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2005 z dnia 7 marca 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego <sup>(2)</sup> państwa członkowskie przesyłały Komisji dane o ilości suszu paszowego, w odniesieniu do których złożono wnioski o pomoc

w roku gospodarczym 2006/2007. Z przekazanych informacji wynika, że w odniesieniu do suszu paszowego maksymalna ilość gwarantowana nie została przekroczona.

- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 wysokość pomocy w odniesieniu do suszu paszowego wynosi zatem 33 EUR za tonę.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

Dla roku gospodarczego 2006/2007 ostateczną kwotę pomocy dla suszu paszowego ustala się na 33 EUR za tonę.

**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji  
Mariann FISCHER BOEL  
Członek Komisji

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 114. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 456/2006 (Dz.U. L 82 z 21.3.2006, str. 1).

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 61 z 8.3.2005, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 116/2007 (Dz.U. L 35 z 8.2.2007, str. 7).

## ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 875/2007

z dnia 24 lipca 2007 r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 2 ust. 1,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia<sup>(2)</sup>,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Na podstawie wspomnianego rozporządzenia Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis*<sup>(3)</sup>, które ustala pułap w wysokości 100 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat. Początkowo rozporządzenie to nie stosowało się wobec sektora rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury i transportu z powodu szczególnych zasad, które stosuje się w tych sektorach.
- (3) W odniesieniu do sektorów rolnictwa i rybołówstwa rozporządzenie Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa<sup>(4)</sup> ustanowiło specjalny pułap w wysokości 3 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat, stosujący się do tych sektorów, ponieważ w świetle doświadczeń zdobytych przez Komisję uznano, iż bardzo niskie kwoty pomocy przyznanej w tych sektorach nie spełniają kryteriów art. 87 ust. 1 Traktatu, pod warunkiem spełnienia pewnych wymogów. Dzieje się tak w przypadku, gdy kwoty pomocy otrzymanej przez indywidualnych producentów są niewielkie, a jednocześnie ogólna kwota pomocy przyznanej tym sektorom nie przekracza niewielkiego procentu wartości produkcji.
- (4) Ze względu na zmianę sytuacji ekonomicznej oraz w świetle doświadczenia zdobytego przy okazji stosowania obowiązujących zasad *de minimis* zmiany tych

zasad uznano za konieczne. Z tego względu Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis*<sup>(5)</sup>. Rozporządzenie to zastąpiło rozporządzenie (WE) nr 69/2001, podwyższyło pułap w odniesieniu do pomocy *de minimis* z 100 000 EUR do 200 000 EUR, rozszerzyło zakres stosowania o sektor przetwórstwa i obrotu produktów rolnych oraz wprowadziło nowy próg w ramach zasady *de minimis* w wysokości 100 000 EUR pomocy państwa dla sektora transportu drogowego.

- (5) Doświadczenie zdobyte ostatnio przy okazji stosowania zasad pomocy państwa w sektorze rybołówstwa, a w szczególności stosowania pułapu *de minimis* ustalonego przez rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 oraz wytycznych dotyczących oceny pomocy państwa dla sektorów rybołówstwa i akwakultury<sup>(6)</sup>, pokazało, że ryzyko zakłócenia konkurencji przez pomoc *de minimis* jest niższe niż przewidywano w roku 2004.
- (6) W świetle dotychczasowych doświadczeń zdobytych przez Komisję pomoc przyznawana przedsiębiorstwom w sektorze rybołówstwa, nieprzekraczająca 30 000 EUR na beneficjenta w dowolnym okresie trzech lat, może zostać uznana za pomoc, która nie wpływa na handel między państwami członkowskimi i/lub nie zakłóca konkurencji bądź nie zagraża jej zakłóceniem w sytuacji, gdy całkowita kwota takiej pomocy przyznanej wszystkim przedsiębiorstwom w sektorze rybołówstwa w okresie trzech lat nie przekracza pułapu około 2,5 % rocznej produkcji sektora rybołówstwa. Należy zatem stwierdzić, że taka pomoc nie jest objęta zakresem art. 87 ust. 1 Traktatu. Lata, które w tym celu należy uwzględnić, obejmują lata budżetowe brane pod uwagę do celów budżetowych w danym państwie członkowskim. Stosowny okres trzech lat należy oceniać w sposób ciągły, tak więc dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* należy ustalać ogólną kwotę pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu danego roku budżetowego oraz w ciągu poprzednich dwóch lat budżetowych.
- (7) Przy przyznawaniu pomocy *de minimis* należy również uwzględnić inne formy pomocy państwa przyznanej przez państwa członkowskie.
- (8) Nie powinno być możliwe dzielenie środków pomocy państwa, których wartość wykracza poza pułap *de minimis*, na kilka mniejszych części w celu sprowadzenia tych części do poziomu mieszczącego się w zakresie niniejszego rozporządzenia.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 276 z 14.11.2006, str. 7.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 4.

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 5.

<sup>(6)</sup> Dz.U. C 229 z 14.9.2004, str. 5.



- (9) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy objętej zakresem art. 87 ust. 1 Traktatu WE za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi, zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym, zostało nadane prawo przyjęcia pomocy.
- (10) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że z chwilą przyjęcia przez Wspólnotę aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa<sup>(1)</sup>. Zasadę tę stosuje się również w sektorze rybołówstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych do obrotu.
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy wywozowej ani pomocy *de minimis* preferującej produkty krajowe względem produktów przywożonych. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy na tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej w innych państwach. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub też kosztów usług konsultingowych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do podmiotów gospodarczych w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji<sup>(2)</sup> w związku z trudnościami, jakie wiążą się z ustaleniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy udzielanej tego typu podmiotom gospodarczym.
- (13) Uwzględniając cele wspólnej polityki rybackiej, pomoc przeznaczona na zwiększenie zdolności połowowej oraz pomoc przyznana na budowę i zakup statków rybackich nie powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem pomocy na modernizację głównego pokładu, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa<sup>(3)</sup>.
- (14) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie oraz prawidłowe stosowanie pułapu *de minimis* właściwe jest, by państwa członkowskie stosowały tą samą metodę obliczeń. W celu ułatwienia tych obliczeń oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1998/2006 kwoty pomocy, które nie przybierają formy dotacji pieniężnych, powinny być przeliczane na ekwiwalent pomocy brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy, innych niż dotacje wypłacane w kilku ratach, należy uwzględnić rynkowe stopy procentowe obowiązujące w czasie przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, za rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia należy uznać stopy referencyjne okresowo ustalane przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów oraz publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w internecie. Może jednak zaistnieć konieczność dodania do stopy wyjściowej nowych punktów bazowych w związku z ustanowionymi zabezpieczeniami lub ryzykiem związanym z beneficjentem.
- (15) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno stosować się jedynie do pomocy *de minimis* o przejrzystym charakterze. Pomoc uznaje się za przejrzystą wówczas, gdy można na zasadzie *ex ante* dokładnie obliczyć ekwiwalent dotacji brutto bez potrzeby dokonywania oceny ryzyka. Dokładne obliczenie możliwe jest przykładowo w odniesieniu do dotacji, subwencji na spłatę odsetek i ograniczonych zwolnień podatkowych. Pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*. Pomocy polegającej na zastosowaniu kapitału podwyższonego ryzyka, o której mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach<sup>(4)</sup>, nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych podmiotów gospodarczych w ramach obowiązującego w danym przypadku programu podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*. Pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza sytuacji, w której środek przyjętego przez państwo członkowskie nie można uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu na podstawie innych powodów niż te określone w niniejszym rozporządzeniu, na przykład w przypadku wniesienia dodatkowego kapitału, gdyż decyzję o zastosowaniu takiego środka podjęto zgodnie z zasadą inwestora rynkowego.

<sup>(1)</sup> Sprawa C-113/2000 *Hiszpania przeciwko Komisji*, [2002] ECR, str. I-7601, pkt 73.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

- (17) Uznaje się za niezbędne zapewnienie pewności prawnej co do programów gwarancyjnych, które nie mogą wpływać na wymianę handlową i zakłócać konkurencji, a w odniesieniu do których dostępne są dane pozwalające na wiarygodną ocenę wszelkich potencjalnych skutków. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem pozwolić na przeniesienie ogólnego pułapu *de minimis* w wysokości 30 000 EUR na beneficjenta na pułap gwarancyjny oparty na kwocie gwarantowanej indywidualnej pożyczki, będącej podstawą takiej gwarancji. Właściwe jest ustalenie takiego specjalnego pułapu przy użyciu metod oceny kwoty pomocy państwa zawartych w programach gwarancyjnych obejmujących pożyczki na rzecz rentownych podmiotów gospodarczych. Metody i dane stosowane do obliczania wartości pułapu właściwego dla gwarancji nie powinny dotyczyć podmiotów gospodarczych znajdujących się w trudnej sytuacji, o których mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację firm znajdujących się w trudnej sytuacji. Specjalny pułap nie powinien zatem mieć zastosowania do pomocy indywidualnej *ad hoc* przyznanej poza zakresem programu gwarancyjnego, do pomocy przyznanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji ani do gwarancji na transakcje bazowe niestanowiące pożyczki, takie jak gwarancje na transakcje kapitałowe. Przy ustalaniu wysokości specjalnego pułapu należy opierać się na założeniu, że biorąc pod uwagę górną stopę procentową (wskaźnik niedotrzymania zobowiązań netto) w wysokości 13 % – co w przypadku programów gwarancyjnych we Wspólnocie stanowi najgorszy scenariusz – gwarancję wynoszącą 225 000 EUR można uznać za mającą ekwiwalent dotacji brutto równy pułapowi pomocy *de minimis* ustanowionemu w niniejszym rozporządzeniu. Pułap taki obejmuje jedynie gwarancje pokrywające do 80 % pożyczki bazowej.
- (18) Komisja ma obowiązek zapewnić, że zasady przyznawania pomocy państwa są przestrzegane, a w szczególności, że pomoc przyznana zgodnie z zasadami *de minimis* spełnia określone w nich warunki. Zgodnie art. 10 Traktatu państwa członkowskie powinny ułatwić osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej zgodnie z zasadami *de minimis* nie przekracza pułapu 30 000 EUR na beneficjenta bądź ogólnego pułapu ustanowionego przez Komisję w oparciu o wartość produkcji sektora rybołówstwa w przeliczeniu na państwo członkowskie w okresie trzech lat budżetowych. W tym celu państwa członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny poprzez odniesienie do niniejszego rozporządzenia poinformować zainteresowane przedsiębiorstwo o kwocie pomocy oraz o tym, że ma ona charakter *de minimis*. Ponadto przed przyznaniem takiej pomocy zainteresowane państwo członkowskie powinno uzyskać od tego podmiotu gospodarczego oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* otrzymanej w danym roku budżetowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat budżetowych, a także starannie sprawdzić, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Przejrzanie pułapów można również sprawdzić w centralnym rejestrze.
- (19) W celu zapewnienia jasności i uwzględniając różnice między pułapami pomocy *de minimis* w sektorach

rolnictwa i rybołówstwa, należy przyjąć szczegółowe rozporządzenie mające zastosowanie wyłącznie do sektora rybołówstwa i należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1860/2004.

- (20) Uwzględniając doświadczenie Komisji, w szczególności częstotliwość, z jaką zasadniczo należy dokonywać przeglądu polityki pomocy państwa, a w szczególności uwzględniając okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 i rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2013 r. Na wypadek, gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem. Ze względu na pewność prawną właściwe jest jasne określenie wpływu niniejszego rozporządzenia na pomoc przyznaną przed datą jego wejścia w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

#### Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom sektora rybołówstwa, z wyjątkiem:

- pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych do obrotu;
- pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
- pomocy przeznaczonej na zwiększenie zdolności połowowej pod względem tonażu i mocy, określonej w art. 3 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, chyba że dotyczy to pomocy na modernizację głównego pokładu, określonej w art. 11 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia;
- pomocy na zakup i budowę statków rybackich;
- pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji.

Artykuł 2

#### Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „przedsiębiorstwa sektora rybołówstwa” oznacza przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją, przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa;
- „produkty rybołówstwa” oznacza produkty określone w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 <sup>(1)</sup>;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

c) „przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu” oznacza wszystkie czynności, w tym składowanie, przetwarzanie, produkcję i dystrybucję, od chwili wyładunku lub odłowu, aż do etapu produktu końcowego.

### Artykuł 3

#### Pomoc *de minimis*

1. Jeżeli środki pomocy spełniają warunki określone w niniejszym artykule oraz w art. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, wówczas uznaje się, że nie spełniają one wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlegają wymogowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu.

2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana dowolnemu przedsiębiorstwu nie przekracza 30 000 EUR w dowolnie ustalonym okresie trzech lat budżetowych. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel. Wyżej wymieniony okres ustala się poprzez odniesienie do lat budżetowych stosowanych w danym państwie członkowskim.

3. W przypadku gdy łączna kwota pomocy przekracza wspomniany pułap, pomoc ta nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia, nawet w odniesieniu do części pomocy nieprzekraczającej tego pułapu. W takim wypadku nie można wystąpić o korzyści z tytułu z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tego rodzaju środka pomocy ani w chwili przyznania takiej pomocy, ani później.

4. Skumulowana kwota pomocy przyznana różnym przedsiębiorstwom sektora rybołówstwa w dowolnie określonym okresie trzech lat nie przekracza wartości ustalonej dla każdego państwa członkowskiego w załączniku.

5. Pułapy określone w ust. 2 i 4 wyraża się w formie dotacji pieniężnej. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto.

6. Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do obliczania ekwiwalentu brutto jest stopą referencyjną stosowaną w chwili przyznawania dotacji.

7. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w odniesieniu do której możliwe jest dokładne obliczenie na zasadzie *ex ante* ekwiwalentu dotacji brutto bez potrzeby przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). W szczególności:

- a) pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, gdy ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy;
- b) pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna kwota doka-

pitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*;

c) pomocy obejmującej środki w zakresie kapitału podwyższonego ryzyka nie uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych podmiotów gospodarczych w ramach programu kapitału podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu *de minimis*;

d) pomocy w formie zaliczek zwrotnych nie uznaje się za przejrzystą pomoc, jeżeli łączna kwota zaliczek zwrotnych przekracza pułap obowiązujący zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

e) pomoc indywidualną przyznaną w ramach programu gwarancyjnego podmiotom gospodarczym, które nie należą do kategorii podmiotów gospodarczych w trudnej sytuacji, uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki bazowej udzielonej w ramach takiego programu nie przekracza kwoty 225 000 EUR na podmiot gospodarczy. Jeśli gwarantowana część pożyczki bazowej stanowi jedynie określony odsetek wysokości tego pułapu, ekwiwalent dotacji brutto tej gwarancji uznaje się za odpowiadający temu samemu odsetkowi obowiązującego pułapu określonego w ust. 2. Wartość gwarancji nie może przekroczyć 80 % wartości pożyczki bazowej.

8. Pomocy *de minimis* nie należy łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować osiągnięciem wyższego poziomu intensywności pomocy niż ustalony pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu o grupowym wyłączeniu lub decyzji przyjętej przez Komisję.

### Artykuł 4

#### Nadzór

1. W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia to przedsiębiorstwo o kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się różnym podmiotom gospodarczym na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku poprzez poinformowanie tych podmiotów gospodarczych o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma zostać przyznana w ramach programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy nie przekroczono pułapów określonych w art. 3 ust. 2 i 4. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie musi także uzyskać od tego podmiotu gospodarczego oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu bieżącego roku budżetowego oraz dwóch poprzedzających go lat budżetowych.

2. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* dopiero po sprawdzeniu, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* uzyskanej przez podmiot gospodarczy w okresie obejmującym dany rok budżetowy oraz dwa poprzedzające go lata budżetowe w danym państwie członkowskim do poziomu przekraczającego pułapy określone w art. 3 ust. 2 i 4.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełne informacje o wszystkich przypadkach pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolne władze w tym państwie członkowskim, ust. 1 przestaje mieć zastosowanie dla tego państwa członkowskiego, z chwilą gdy rejestr obejmuje okres trzech lat budżetowych.

4. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Dokumenty te zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione. Wpisy dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat budżetowych od daty przyznania pomocy. Wpisy dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek Komisji odnośnie państwo członkowskie przekazuje jej w ciągu 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym, określonym we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do stwierdzenia, czy przestrzega się warunków niniejszego rozporządzenia, w szczególności ogólnych kwot pomocy *de minimis* otrzymanej przez dane przedsiębiorstwo oraz przez sektor rybołówstwa danego państwa członkowskiego.

#### Artykuł 5

##### Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli spełnia ona wszystkie warunki określone w art. 1–3, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 4. Wszelka pomoc niespełniająca tych warunków będzie przedmiotem oceny Komisji zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka pomoc *de minimis* przyznana między dniem 1 stycznia 2005 r. a okresem sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, mająca zastosowanie do sektora rybołówstwa do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie zostaje zwolniona z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelka pomoc *de minimis* spełniająca warunki w nim określone może być nadal skutecznie wdrażana przez okres sześciu miesięcy.

#### Artykuł 6

##### Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 1860/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tytule skreśla się słowa „i sektora rybołówstwa”;
- b) w art. 1 słowa „w sektorze rolnym lub rybołówstwa” otrzymują brzmienie „w sektorze rolnym”;
- c) w art. 2:
  - i) w pkt 2 słowa „z wyjątkiem produktów rybołówstwa określonych w pkt 5” otrzymują brzmienie „z wyjątkiem produktów rybołówstwa określonych w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000”;
  - ii) skreśla się pkt 4, 5 i 6;
- d) w art. 3 ust. 2 skreśla się akapit trzeci;
- e) w art. 4 ust. 2 skreśla się słowa „odpowiednio” oraz „i rybołówstwa”;
- f) w art. 4 ust. 3 akapit drugi skreśla się słowa „lub rybołówstwa”;
- g) skreśla się załącznik II.

#### Artykuł 7

##### Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji  
Joe BORG  
Członek Komisji

---

## ZAŁĄCZNIK

## Skumulowane kwoty dla rybołówstwa w przeliczeniu na państwo członkowskie, określone w art. 3 ust. 4

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000

## ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 876/2007

z dnia 24 lipca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2245/2006 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 107 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętego w dniu 2 lipca 1999 r. (zwanego dalej „Aktym genewskim”), zatwierdzonym decyzją Rady 2006/954/WE<sup>(2)</sup>, a także w związku z dotyczącymi tego faktu zmianami do rozporządzenia (WE) nr 6/2002, konieczne jest dostosowanie niektórych technicznych środków wykonawczych.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2245/2002 z dnia 21 października 2002 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych<sup>(3)</sup>.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na podstawie art. 109 rozporządzenia (WE) nr 6/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2245/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Artykuł 11a

**Badanie podstaw odmowy**

1. Jeśli zgodnie z art. 106e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 podczas badania międzynarodowej rejestracji Urząd stwierdzi, że wzór, o którego ochronę wystąpiono, nie odpowiada definicji zawartej w art. 3 lit. a) tego rozporządzenia lub jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub

dobrymi obyczajami, Urząd przesyła powiadomienie o odmowie do Biura Międzynarodowego Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanego dalej »Biurem Międzynarodowym«) przed upływem sześciu miesięcy od daty publikacji międzynarodowej rejestracji, podając powody odmowy zgodnie z art. 12 ust. 2 Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętego w dniu 2 lipca 1999 r. (zwanego dalej »Aktym genewskim«), zatwierdzonego decyzją Rady 2006/954/WE<sup>(\*)</sup>.

2. Urząd określa termin, w którym właściciel międzynarodowej rejestracji może zgodnie z art. 106e ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 zrezygnować z międzynarodowej rejestracji w odniesieniu do Wspólnoty, ograniczyć międzynarodową rejestrację w odniesieniu do Wspólnoty do jednego lub kilku wzorów przemysłowych lub przedłożyć uwagi.

3. Jeśli właściciel międzynarodowej rejestracji musi być reprezentowany w postępowaniach przed Urzędem zgodnie z art. 77 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002, w powiadomieniu musi być zawarta informacja o obowiązku wyznaczenia przez właściciela pełnomocnika zgodnie z art. 78 ust. 1 tego rozporządzenia.

Termin, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, stosuje się *mutatis mutandis*.

4. Jeśli właściciel nie wyznaczy pełnomocnika w wyznaczonym terminie, Urząd odmawia ochrony międzynarodowej rejestracji.

5. Jeśli w wyznaczonym terminie właściciel przedłoży uwagi, które będą satysfakcjonujące dla Urzędu, Urząd wycofa odmowę i powiadomi Biuro Międzynarodowe zgodnie z art. 12 ust. 4 Aktu genewskiego.

Jeśli w wyznaczonym terminie właściciel nie przedłoży zgodnie z art. 12 ust. 2 Aktu genewskiego uwag, które satysfakcjonowałyby Urząd, Urząd potwierdza decyzję o odmowie ochrony międzynarodowej rejestracji. Od decyzji tej przysługuje odwołanie zgodnie z tytułem VII rozporządzenia (WE) nr 6/2002.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 3 z 5.1.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1891/2006 (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 14).

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 28.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 341 z 17.12.2002, str. 28.

6. Jeśli właściciel rezygnuje z międzynarodowej rejestracji lub ograniczy międzynarodową rejestrację w odniesieniu do Wspólnoty do jednego lub kilku wzorów przemysłowych, informuje o tym Biuro Międzynarodowe w drodze procedury wpisu zgodnie z art. 16 ust. 1 ppkt iv) i v) Aktu genewskiego. Właściciel może poinformować Urząd, składając odpowiednie oświadczenie.

(\*) Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 28.”;

2) artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

**Przedłużenie ważności rejestracji wzoru wspólnotowego**

1. Wniosek o przedłużenie ważności rejestracji zawiera:

- a) nazwisko osoby wnioskującej o przedłużenie rejestracji;
- b) numer rejestracji;
- c) tam gdzie ma to zastosowanie, wskazanie, że wnosi się o przedłużenie ważności dla wszystkich wzorów objętych rejestracją zbiorową lub, jeżeli nie wnosi się o przedłużenie ważności dla wszystkich wzorów, wskazanie tych wzorów, dla których wnosi się o przedłużenie ważności.

2. Opłaty wymagane na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 za przedłużenie ważności rejestracji składają się z:

- a) opłaty za przedłużenie ważności, która w przypadku rejestracji zbiorowej obejmującej wiele wzorów jest proporcjonalna do liczby wzorów objętych przedłużeniem ważności;
- b) tam gdzie to ma zastosowanie, opłaty dodatkowej za wniesioną po terminie opłatę za przedłużenie ważności rejestracji lub przedłożenie po terminie wniosku o przedłużenie ważności rejestracji, przewidziane w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 6/2002, nakładanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2246/2002.

3. Jeśli płatność, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jest dokonywana zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2246/2002, uznaje się, że stanowi ona wniosek o przedłużenie ważności, o ile podano przy niej wszystkie informacje wymagane zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu oraz art. 6 ust. 1 przywołanego rozporządzenia.

4. Jeśli wniosek o przedłużenie ważności został złożony w terminie przewidzianym w art. 13 ust. 3 rozporządzenia

(WE) nr 6/2002, ale inne warunki przedłużenia ważności przewidziane w art. 13 tego rozporządzenia oraz w przepisach niniejszego rozporządzenia nie są spełnione, Urząd informuje wnioskodawcę o stwierdzonych brakach.

5. Jeżeli wniosek o przedłużenie ważności rejestracji nie został złożony lub został złożony po upływie terminu przewidzianego w art. 13 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 6/2002, lub jeżeli opłaty nie zostały uiszczone bądź zostały uiszczone po upływie odpowiedniego terminu, lub też jeżeli w terminie określonym przez Urząd nie zostały usunięte stwierdzone braki, Urząd stwierdza, że rejestracja wygasła, o czym powiadamia odpowiednio właściciela.

Jeżeli w przypadku rejestracji zbiorowej uiszczone opłaty nie wystarczają na pokrycie wszystkich wzorów, dla których wnosi się o przedłużenie ważności rejestracji, wygaśnięcie rejestracji stwierdza się dopiero wtedy, gdy Urząd ustali, które wzory mają być objęte wniesioną opłatą.

Z braku innych kryteriów dla określenia, które wzory mają być objęte uiszczoną opłatą, Urząd przyjmuje kolejność numeracji wzorów według art. 2 ust. 4.

Urząd stwierdza wygaśnięcie rejestracji w odniesieniu do wszystkich wzorów, za które opłaty za przedłużenie ważności nie zostały uiszczone lub zostały uiszczone w niepełnej wysokości.

6. Jeżeli stwierdzenie dokonane przez Urząd na podstawie ust. 5 stało się prawomocne, Urząd wykreśla wzór z rejestru ze skutkiem od następnego dnia po wygaśnięciu rejestracji.

7. Jeżeli uiszczone zostały opłaty za przedłużenie ważności rejestracji, przewidziane w ust. 2, ale ważność rejestracji nie została przedłużona, opłaty te podlegają zwrotowi.

8. Jeden wniosek o przedłużenie ważności może obejmować dwa lub większą liczbę wzorów, niezależnie od tego, czy są one objęte tą samą rejestracją zbiorową czy nie, o ile za wszystkie wzory zostały wniesione wymagane opłaty i pod warunkiem, że właścicielem lub pełnomocnikiem we wszystkich przypadkach jest ta sama osoba.”;

3) dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Artykuł 22a

**Przedłużenie ważności międzynarodowej rejestracji wyznaczającej Wspólnotę**

Ważność międzynarodowej rejestracji przedłuża się bezpośrednio w Biurze Międzynarodowym zgodnie z art. 17 Aktu genewskiego.”;



4) w art. 31 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jeśli Urząd stwierdzi nieważność skutków międzynarodowej rejestracji na terytorium Wspólnoty, po uprawnieniu się tej decyzji powiadamia o niej Biuro Międzynarodowe.”;

5) w art. 47 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komunikacja pomiędzy Urzędem i Biurem Międzynarodowym odbywa się w obopólnie uzgodniony sposób i w obopólnie uzgodnionym formacie, w miarę możliwości przy użyciu środków elektronicznych. Wszelkie odniesienia do formularzy rozumiane są jako odniesienia obejmujące formularze dostępne w formacie elektronicznym.”;

6) w art. 71 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Urząd udostępnia informacje na temat międzynarodowych rejestracji wyznaczających Wspólnotę w formie elektronicznego odnośnika do bazy danych zapewniającej możliwość wyszukiwania, prowadzonej przez Biuro Międzynarodowe.”.

#### Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych w odniesieniu do Wspólnoty Europejskiej. Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji  
Charlie McCREEVY  
Członek Komisji

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 877/2007**

z dnia 24 lipca 2007 r.

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2246/2002 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w następstwie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 107 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych przyjętego w dniu 2 lipca 1999 r. (zwanego dalej „Aktym genewskim”), zatwierdzonym decyzją Rady 2006/954/WE<sup>(2)</sup>, a także w związku z dotyczącymi tego faktu zmianami do rozporządzenia (WE) nr 6/2002 konieczne jest dostosowanie niektórych środków wykonawczych dotyczących opłat uiszczanych na rzecz Biura Międzynarodowego Światowej Organizacji Własności Intelektualnej.
- (2) Zgodnie z art. 106c rozporządzenia (WE) nr 6/2002 wymagane opłaty za wyznaczenie, o których mowa w art. 7 ust. 1 Aktu genewskiego, zostają zastąpione indywidualną opłatą za wyznaczenie.
- (3) Wysokość tej opłaty jest określona w oświadczeniu w sprawie systemu indywidualnych opłat dołączonym do decyzji 2006/954/WE, sporządzonym zgodnie z art. 7 ust. 2 Aktu genewskiego.
- (4) W celu zapewnienia niezbędnego poziomu elastyczności i ułatwienia wnoszenia opłat należy ujednoczyć zasady dotyczące opłat z tytułu wzorów z zasadami dotyczącymi opłat z tytułu znaków towarowych, określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2869/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)<sup>(3)</sup>, poprzez wyeliminowanie gotówki i czeków jako form płatności.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2246/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w odniesieniu do rejestracji wzorów wspólnotowych<sup>(4)</sup>.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Opłat, Zasad Wdrażania oraz Procedury Pracy Izb Odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

W rozporządzeniu (WE) nr 2246/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„1) opłaty wnoszone na rzecz:

- a) Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (zwanego dalej „Urzędem”), przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 i rozporządzeniu (WE) nr 2245/2002;
- b) Biura Międzynarodowego Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, przewidziane w Akcie genewskim Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych przyjętego w dniu 2 lipca 1999 r. (zwanego dalej „Aktym genewskim”), zatwierdzonym decyzją Rady 2006/954/WE<sup>(\*)</sup>;

- 2) opłaty ustanowione przez przewodniczącego Urzędu.

<sup>(\*)</sup> Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 28.”;

- 2) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

**„Artykuł 2****Opłaty**

1. Opłaty wnoszone na rzecz Urzędu, przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 i rozporządzeniu (WE) nr 2245/2002, określone są w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Indywidualne opłaty za wyznaczenie, wnoszone na rzecz Biura Międzynarodowego na podstawie art. 7 ust. 2 Aktu genewskiego w powiązaniu z art. 106c i art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 oraz art. 22 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2245/2002, określone są w załączniku do niniejszego rozporządzenia.”;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 3 z 5.1.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1891/2006 (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 14).

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 28.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 303 z 15.12.1995, str. 33. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1687/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, str. 14).

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 341 z 17.12.2002, str. 54.

3) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty i należności należne Urzędowi wnoszone są w euro w drodze wpłaty lub przelewu na rachunek bankowy Urzędu.”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za dzień, w którym została wniesiona opłata na rzecz Urzędu, uznaje się dzień, w którym kwota tej opłaty faktycznie wpłynęła na rachunek bankowy Urzędu.”;

b) w ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) należycie wydała instytucji bankowej dyspozycję przelewu kwoty płatności w państwie członkowskim w terminie, w którym opłata powinna zostać wniesiona, oraz”;

5) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a. Indywidualna opłata za wyznaczenie z tytułu międzynarodowej rejestracji (art. 106c rozporządzenia (WE) nr 6/2002; art. 7 ust. 2 Aktu genewskiego – (za każdy wzór))	62”
--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

b) w tabeli dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a. Indywidualna opłata za przedłużenie ważności międzynarodowej rejestracji (art. 13 ust. 1 i art. 106c rozporządzenia (WE) nr 6/2002; art. 22 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2245/2002 za każdy wzór:	
a) za pierwszy okres przedłużenia ważności – (za każdy wzór)	31
b) za drugi okres przedłużenia ważności – (za każdy wzór)	31
c) za trzeci okres przedłużenia ważności – (za każdy wzór)	31
d) za czwarty okres przedłużenia ważności – (za każdy wzór)	31”

## Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych w odniesieniu do Wspólnoty Europejskiej. Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji  
Charlie McCREEVY  
Członek Komisji

## DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

## DECYZJA NR 878/2007/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 23 lipca 2007 r.

**zmieniająca i przedłużająca okres obowiązywania decyzji nr 804/2004/WE ustanawiającej Wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (program Herkules II)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

czania nadużyć finansowych i ochrony interesów finansowych Wspólnoty oraz na osiągnięcie celów wyznaczonych w programie Herkules na lata 2004–2006.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280,

uwzględniając wniosek Komisji,

(4) Zgodnie z art. 7 lit. a) decyzji nr 804/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>(3)</sup> Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie przygotowane przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) na temat wykonania programu Herkules i zasadności jego kontynuacji. Wnioski zawarte w tym sprawozdaniu stwierdzają osiągnięcie celów programu Herkules. Sprawozdanie zaleca również przedłużenie okresu obowiązywania programu na lata 2007–2013.

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego<sup>(1)</sup>,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu<sup>(2)</sup>,

(5) W celu zapewnienia konsolidacji działań Wspólnoty i państw członkowskich w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty, w tym zwalczania przemytu i podrabiania papierosów, nowy program powinien obejmować wszystkie wydatki operacyjne związane z ogólnymi działaniami Komisji (OLAF-u) w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych w jednym akcie podstawowym.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota i państwa członkowskie postawiły sobie za cel zwalczanie nadużyć finansowych i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Wspólnoty, w tym zwalczanie przemytu i podrabiania papierosów. Do osiągnięcia tego celu muszą zostać użyte wszelkie dostępne środki, przy jednoczesnym utrzymaniu aktualnego podziału odpowiedzialności między poziomem krajowym i wspólnotowym i zachowaniu jej aktualnej równowagi.

(6) Przyznawanie dotacji i udzielanie zamówień publicznych w celu wspierania i realizacji programu musi odbywać się zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich<sup>(4)</sup> i przepisami wykonawczymi do niego. W związku z tym, że w przeszłości nie udzielono wsparcia inicjatywom poprzez przyznawanie dotacji operacyjnych, właściwe jest ich wyłączenie z programu.

(2) Działania mające na celu lepsze informowanie, przeprowadzanie badań, organizację szkoleń lub zapewnienie pomocy technicznej w znacznym stopniu przyczyniają się do zwiększenia ochrony interesów finansowych Wspólnoty.

(3) Wsparcie tego typu inicjatyw poprzez przyznawanie dotacji pozwoliło w przeszłości na wzmocnienie działań Wspólnoty i państw członkowskich w zakresie zwal-

(7) Kraje przystępujące i kraje kandydujące powinny mieć możliwość uczestnictwa w programie Herkules II zgodnie z protokołem ustaleń, który zostanie sporządzony zgodnie z właściwymi umowami ramowymi.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 302 z 12.12.2006, str. 41.

<sup>(2)</sup> Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2007 r.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 9.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

- (8) Niniejsza decyzja ustala kopertę finansową na cały okres trwania programu, która będzie stanowić główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami <sup>(1)</sup>,

z protokołem ustaleń – do działań finansowanych w ramach programu;

- e) zwielokrotnienia i wzmocnienia środków w najbardziej krytycznych obszarach, w szczególności takich jak przemysł papierosów i ich podrabianie.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

#### Artykuł 1

#### Zmiany

W decyzji nr 804/2004/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

#### Cele programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty. Program nosi nazwę program Herkules II (zwany dalej »programem«).

2. Program wspiera działania zgodnie z kryteriami ogólnymi określonymi w niniejszej decyzji. Koncentruje się on w szczególności na osiągnięciu następujących celów:

- a) zacieśniania współpracy w wielu dziedzinach na szczeblu ponadnarodowym między organami państw członkowskich, Komisją a OLAF-em;
- b) tworzenia sieci z udziałem państw członkowskich oraz krajów przystępujących i kandydujących – zgodnie z protokołem ustaleń – ułatwiających wymianę informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk przy jednoczesnym poszanowaniu odrębnych tradycji każdego z państw członkowskich;
- c) zapewnienia wsparcia technicznego i operacyjnego organom ścigania w państwach członkowskich w walce przeciwko przestępczości transgranicznej, ze szczególnym uwzględnieniem wsparcia dla organów celnych;
- d) zapewnienia równowagi geograficznej bez wystawiania na ryzyko skuteczności operacyjnej poprzez włączenie, jeżeli jest to możliwe, wszystkich państw członkowskich oraz krajów przystępujących i kandydujących – zgodnie

„Artykuł 1a

#### Działania

Program jest realizowany poprzez następujące działania w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty, w tym zwalczania przemytu i podrabiania papierosów oraz zapobiegania temu zjawisku:

a) pomoc techniczna dla organów krajowych poprzez:

- i) udostępnianie specyficznej wiedzy, sprzętu i narzędzi technologii informatycznych (IT) ułatwiających współpracę ponadnarodową oraz współpracę z OLAF-em;

- ii) wsparcie dla wspólnych operacji;

- iii) intensywniejszą wymianę personalną;

b) szkolenia, seminaria i konferencje, których celem jest:

- i) lepsze zrozumienie mechanizmów wspólnotowych i krajowych;

- ii) wymiana doświadczeń pomiędzy organami państw członkowskich oraz krajów przystępujących i krajów kandydujących;

- iii) koordynacja działań państw członkowskich, krajów przystępujących, krajów kandydujących oraz państw trzecich;

- iv) upowszechnianie wiedzy, w szczególności operacyjnej;

- v) wspieranie działalności naukowej na wysokim poziomie, w tym badań;

- vi) poprawa współpracy pomiędzy przedstawicielami praktyki a kadrą naukową;

- vii) podnoszenie świadomości przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i innych środowisk prawniczych z myślą o ochronie interesów finansowych Wspólnoty;

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

c) wsparcie poprzez:

- i) tworzenie i udostępnianie specyficznych baz danych i narzędzi IT ułatwiających dostęp do danych i ich analizę;
- ii) intensywniejszą wymianę danych;
- iii) tworzenie i udostępnianie narzędzi IT w celu prowadzenia dochodzeń, działań monitoringowych i wywiadowczych.”;

3) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

#### **Finansowanie wspólnotowe**

1. Finansowanie wspólnotowe może przybrać następujące formy prawne, zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002:

a) dotacje;

b) zamówienia publiczne.

2. Aby kwalifikować się do dotacji wspólnotowej zmierzającej do ochrony interesów finansowych Wspólnoty, beneficjenci dotacji muszą spełniać przepisy ustanowione w niniejszej decyzji. Działalność musi być zgodna z zasadami leżącymi u podstaw działań Wspólnoty w dziedzinie ochrony jej interesów finansowych i musi uwzględniać szczególne kryteria ustanowione w związanych z nimi zaproszeniach do składania wniosków, zgodnie z priorytetami określonymi w corocznym programie dotacji, określającym kryteria ogólne wymienione w niniejszej decyzji.

3. Finansowanie wspólnotowe pokrywa, w ramach udzielania zamówień publicznych lub przyznawania dotacji, wydatki operacyjne związane z działaniami w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty.

4. Działania prowadzone przez organy, które mogą otrzymać dotacje wspólnotowe (zamówienie publiczne lub dotacja) na podstawie programu, zawarte są w dziale działań skierowanych na wzmocnienie środków wspólnotowych w celu ochrony interesów finansowych i realizują cele stanowiące przedmiot interesu ogólnoeuropejskiego w tej dziedzinie lub cel, który jest częścią polityki Unii Europejskiej w tym obszarze.”;

4) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 2a

#### **Organy kwalifikujące się do finansowania wspólnotowego**

Następujące organy kwalifikują się do finansowania wspólnotowego w ramach programu:

- a) wszystkie krajowe i regionalne organy administracyjne państwa członkowskiego lub kraju spoza Wspólnoty, określonego w art. 3, które wspierają wzmocnienie działań Wspólnoty w dziedzinie ochrony jej interesów finansowych;
- b) wszystkie instytuty badawcze i oświatowe, które posiadają co najmniej od roku osobowość prawną, zostały założone i działają w państwie członkowskim lub w kraju spoza Wspólnoty, określonego w art. 3, oraz wspierają wzmocnienie działań Wspólnoty w dziedzinie ochrony jej interesów finansowych,
- c) wszystkie organy o celu niezarobkowym, które posiadają co najmniej od roku osobowość prawną, zostały założone i działają w państwie członkowskim lub w kraju spoza Wspólnoty, określonym w art. 3, oraz wspierają wzmocnienie działań Wspólnoty w dziedzinie ochrony jej interesów finansowych.

Artykuł 2b

#### **Wybór beneficjentów**

Organy uprawnione zgodnie z art. 2a do otrzymania dotacji na działania są wybierane w następstwie zaproszenia do składania wniosków zgodnie z priorytetami określonymi w corocznym programie dotacji, który wyszczególnia kryteria ogólne, o których mowa w niniejszej decyzji. Dotacje przyznane na działanie objęte programem spełniają kryteria ogólne określone w niniejszej decyzji.

Artykuł 2c

#### **Kryteria oceny wniosków o dotacje**

Wnioski o dotację na działania oceniane są w świetle:

- a) spójności proponowanego działania z celami programu;
- b) komplementarności proponowanego działania z innymi wspieranymi działaniami;
- c) wykonalności proponowanego działania, tj. rzeczywistej możliwości, że zostanie ono przeprowadzone przy użyciu proponowanych środków;
- d) wskaźnika wydatków i korzyści proponowanego działania;
- e) dodatkowej użyteczności proponowanego działania;

- f) liczby odbiorców, do których skierowane jest proponowane działanie;
- g) transnarodowych i wielodyscyplinarnych aspektów działania;
- h) zakresu geograficznego proponowanego działania.

#### Artykuł 2d

#### Kwalifikowalność wydatków

Zgodnie z art. 2 ust. 4 jedynie wydatki wymagane do pomyślnego wykonania działania brane są pod uwagę przy obliczaniu wysokości dotacji.

Za kwalifikowalne uznawane są również wydatki związane z uczestnictwem przedstawicieli krajów bałkańskich biorących udział w procesie stabilizacji i stowarzyszenia krajów Europy Południowo-Wschodniej (\*), Federacji Rosyjskiej, krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa (\*\*) oraz niektórych innych krajów, z którymi Wspólnota zawarła układ o wzajemnej pomocy w dziedzinie cel.

(\*) Albania, Bośnia i Hercegowina, Była Jugosławińska Republika Macedonii, Chorwacja, Czarnogóra i Serbia.

(\*\*) Algieria, Armenia, Autonomia Palestyńska, Azerbejdżan, Białoruś, Egipt, Gruzja, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Maroko, Mołdawia, Syria, Tunezja i Ukraina.”;

- 5) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera a) otrzymuje brzmienie:

„a) krajach przystępujących;”;

- b) litery c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) krajach kandydujących stowarzyszonych z Unią Europejską na warunkach ustalonych w układach o stowarzyszeniu lub protokołach dodatkowych do nich w sprawie udziału w programach wspólnotowych, które zostały lub mają zostać zawarte z tymi krajami.”;

- 6) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

#### „Artykuł 4

#### Realizacja

Finansowanie wspólnotowe realizuje się zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002.”;

- 7) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) 80 % kwalifikowalnych wydatków na środki szkoleniowe wspierające wymianę wyspecjalizowanej kadry pracowniczej oraz przeprowadzanie seminariów i konferencji, pod warunkiem że beneficjentami tymi są beneficjenci określani w art. 2a lit. a);”;

- b) ustęp 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) 90 % kwalifikowalnych wydatków na przeprowadzenie seminariów i konferencji itp., pod warunkiem że beneficjentami tymi są beneficjenci określani w art. 2a lit. b) i c).”;

- c) skreśla się ust. 2;

- 8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

#### „Artykuł 5a

#### Kontrole i audyty

1. Beneficjent otrzymujący dotację zapewnia, w stosownych przypadkach, dokumenty uzupełniające znajdujące się w posiadaniu partnerów lub członków zostały udostępnione Komisji.

2. Komisja może przeprowadzić audyt sposobu wykorzystania finansowania wspólnotowego bezpośrednio przez swoich pracowników lub z udziałem jakiegokolwiek innego, wybranego przez siebie wykwalifikowanego organu zewnętrznego. Taki audyt może być przeprowadzony podczas okresu obowiązywania umowy lub porozumienia i przez okres pięciu lat od daty końcowej płatności. Tam gdzie to właściwe, wyniki audytu mogą prowadzić do podjęcia przez Komisję decyzji o odzyskaniu środków.

3. Pracownicy Komisji oraz inny upoważniony przez Komisję personel mają stosowne prawo dostępu do miejsc i pomieszczeń, gdzie prowadzone jest działanie, oraz do wszystkich informacji, w tym informacji w formacie elektronicznym, niezbędnych w celu przeprowadzenia audytów, o których mowa w ust. 2.

4. Trybunał Obrachunkowy i OLAF korzystają z takich samych praw, w szczególności prawa dostępu, jak osoby, o których mowa w ust. 3.

5. Ponadto w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami Komisja przeprowadza kontrole na miejscu i inspekcje na podstawie niniejszego programu zgodnie z rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 (\*). W koniecznych przypadkach dochodzenia są przeprowadzane przez OLAF i podlegają rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady (\*\*).

(\*) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

(\*\*) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.”;

9) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkiwanie programu zostaje przedłużone od dnia 1 stycznia 2007 r. i kończy się dnia 31 grudnia 2013 r.”;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kopertę finansową dla realizacji niniejszego programu na lata 2007–2013 ustala się na 98 525 000 EUR.”;

10) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

#### **Monitorowanie i ocena**

Komisja (OLAF) informuje co roku Parlament Europejski i Radę o wynikach programu. Informacje te obejmują również spójność i komplementarność z innymi programami i działaniami na poziomie Unii Europejskiej.

Do dnia 31 grudnia 2010 r. zostaje przeprowadzona niezależna kontrola realizacji programu, w tym również jego efektywności i stopnia osiągnięcia zamierzonych celów.

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja (OLAF) przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat osiągnięcia celów niniejszego programu.”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

#### **Zarządzanie programem**

Na podstawie analizy kosztów i wyników Komisja może zaangażować ekspertów oraz skorzystać z wszelkich innych form pomocy technicznej i administracyjnej, które nie obejmują zadań organów publicznych zleconych na podstawie umów o świadczenie usług *ad hoc*. Może również finansować badania oraz organizować spotkania ekspertów w celu ułatwienia realizacji programu, a także podejmować działania informacyjne, wydawnicze i upowszechniające bezpośrednio związane z realizacją celów programu.”;

12) skreśla się załącznik.

Artykuł 2

#### **Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 2007 r.

W imieniu Parlamentu  
Europejskiego  
H.-G. PÖTTERING  
Przewodniczący

W imieniu Rady  
L. AMADO  
Przewodniczący



## II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

## DECYZJE

## KOMISJA

## DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 lipca 2007 r.

**zmieniająca decyzję 2006/802/WE w odniesieniu do wieprzowiny uzyskanej od świń szczepionych żywą antenuowaną szczepionką klasyczną w Rumunii**

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3418)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/522/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

uwzględniając dyrektywę Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń<sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 19 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/802/WE z dnia 23 listopada 2006 r. zatwierdzająca plany zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików i szczepień interwencyjnych dzików oraz świń hodowlanych przeciwko tej chorobie w Rumunii<sup>(2)</sup> została przyjęta w celu zwalczania klasycznego pomoru świń w tym państwie członkowskim.
- (2) Artykuł 4 tej decyzji zatwierdza przedłożony Komisji przez Rumunię w dniu 27 września 2006 r. plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy żywej klasycznej szczepionki antenuowanej („zatwierdzony plan”).
- (3) Artykuł 5 lit. c) decyzji 2006/802/WE stanowi, że Rumunia ma dopilnować, aby wieprzowina uzyskana

od świń szczepionych zgodnie z art. 4 tej decyzji była przeznaczona wyłącznie do spożycia na własne potrzeby hodowców lub do sprzedaży, w małych ilościach odbiorcom ostatecznym lub sprzedaży na rynku lokalnym w obrębie tej samej gminy i nie została wysyłana do pozostałych państw członkowskich. Artykuł 5 lit. b) tej decyzji przewiduje specjalne znakowanie takiej wieprzowiny.

- (4) Zatwierdzony plan przewiduje, że przemieszczanie świń domowych z gospodarstw nienastawionych na zysk oraz wieprzowiny, produktów z wieprzowiny i produktów ubocznych pochodzących od tych świń jest zabronione, z wyjątkiem przemieszczania do celów spożycia na własne potrzeby hodowców w gospodarstwie pochodzenia. W stosownych przypadkach, żywe zwierzęta mogą być wprowadzone do obrotu wyłącznie na rynku lokalnym.
- (5) Dnia 3 maja 2007 r. Rumunia przedłożyła Komisji zmianę do zatwierdzonego planu. Zatwierdzony plan, zgodnie ze zmianami, dopuszcza, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków, bezpośrednie przemieszczanie świń z mniejszych i nienastawionych na zysk gospodarstw, w których przeprowadzono szczepienia interwencyjne przy pomocy żywej klasycznej szczepionki antenuowanej, zgodnie z art. 4 decyzji 2006/802/WE, do ubojni znajdującej się w obrębie tego samego powiatu co gospodarstwo hodowlane pochodzenia lub, jeżeli nie ma ubojni w tym powiecie, do ubojni znajdującej się w sąsiednim powiecie.
- (6) Ponadto Rumunia zwróciła się o zastosowanie czasowego odstępstwa od przepisów art. 5 lit. c) decyzji 2006/802/WE do dnia 31 sierpnia 2007 r., aby umożliwić komercjalizację wieprzowiny uzyskanej od tych świń na poziomie powiatu, z uwagi na duże trudności ze znalezieniem zbytu na rynku lokalnym w obrębie gminy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 329 z 25.11.2006, str. 34.

- (7) Zatwierdzony plan i wniosek o zastosowanie odstępstwa od art. 5 lit. c) decyzji 2006/802/WE są zgodne z celem, jakim jest zwalczanie epidemii klasycznego pomoru świń w Rumunii. Jednak, ze względu na zdrowie zwierząt, odstępstwo powinno podlegać określonym warunkom, w szczególności omawiana wieprzowina powinna być znakowana specjalnym znakiem, aby zagwarantować pełną identyfikowalność, i nie może być wysyłana do pozostałych państw członkowskich.
- (8) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić decyzję 2006/802/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZYJĘ:

#### Artykuł 1

W decyzji 2006/802/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

#### **Plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy żywej klasycznej szczepionki antenuowanej**

Przedstawiony Komisji przez Rumunię w dniu 27 września 2006 r. i zmieniony zmianą przedłożoną Komisji w dniu 3 maja 2007 r. plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy żywej klasycznej szczepionki antenuowanej na obszarze, o którym mowa w pkt 4 załącznika, zostaje zatwierdzony.”;

- 2) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

#### **Odstępstwo od warunku określonego w art. 5 lit. c)**

1. W drodze odstępstwa od art. 5 lit. c) Rumunia może zezwolić na wprowadzenie do obrotu wieprzowiny uzyskanej od świń szczepionych zgodnie z art. 4 na rynku lokalnym w obrębie tego samego powiatu co gospodarstwo pochodzenia tych świń, pod warunkiem że mięso to:

- a) zostało wprowadzone do rejestru w ubojni zgodnie z instrukcjami właściwego organu;
- b) przechowywano i składowano oddzielnie od wieprzowiny niewymienionej w niniejszym artykule;
- c) jest znakowane specjalnym znakiem zdrowia lub identyfikacyjnym, który:
- i) różni się od znaków, o których mowa w art. 5 lit. b);
  - ii) nie można go pomylić z pieczęcią wspólnotową, o której mowa w art. 4 decyzji 2006/779/WE;
- d) może być wysyłane wyłącznie do zakładów w obrębie tego samego powiatu co gospodarstwo pochodzenia świń;
- e) towarzyszy mu świadectwo wydane przez urzędowego lekarza weterynarii, określające pochodzenie, identyfikację i miejsca przeznaczenia tej wieprzowiny.

2. Wieprzowina, o której mowa w ust. 1, nie może być wysyłana do pozostałych państw członkowskich.”.

#### Artykuł 2

Rumunia podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji, a następnie poda je do wiadomości publicznej. Rumunia niezwłocznie informuje o tym Komisję.

#### Artykuł 3

Artykuł 1 pkt 2 stosuje się do dnia 31 sierpnia 2007 r.

#### Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji  
Markos KYPRIANOU  
Członek Komisji